

- стратегія L&D повинна бути спрямована на зміцнення й розвиток талантів персоналу;
- стратегія L&D повинна бути гнучкою до постійних змін і постійного удосконалення;
- реалізації стратегії L&D потребує вибору стилю та способу здійснення.

Отже, базовою складовою стратегічного розвитку персоналу підприємства є навчання. Аналіз сучасних досягнень в контексті досліджуваної проблематики дозволили виокремити наступні стратегічні альтернативи навчання й розвитку персоналу, які є, на нашу думку, доцільними для реалізації на ТзОВ ««Бош сервіс»: стратегії «Conduct a Skill Gap Analysis» та «L&D Strategy». Зокрема, для проведення реорганізації та удосконалення персоналу варто застосувати стратегію Conduct a Skill Gap Analysis, а безпосередньо для розвитку персоналу - стратегію L&D.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Балабанова Л.В. *Управління персоналом* / Л.В. Балабанова, О.В.Сардак. – К.: Професіонал, 2006. – 512 с.
2. *Employee Development Strategy: Staff Development That Actually Works*. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <https://selecthub.com/learning-management/employee-development-strategies/>
3. *Top 8 Tips in Creating an L&D Strategy*. IMG. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <https://www.imd.org/imd-reflections/corporate-reflections/l-d-strategy/>
4. *Training the source for professional development*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <https://trainingmag.com/solving-todays-skill-gaps>

**Цимбаліста Вікторія Олегівна, магістрантка,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., доцент,
професор кафедри обліку та фінансів**

**НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ:
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНА СПЕЦИФІКА**

У сучасних умовах господарювання одним із заходів, спрямованих на вдосконалення управління підприємством є раціональна організація бухгалтерського обліку, яка забезпечує високий рівень виконання його завдань, чіткий порядок ведення. Це дозволить забезпечити користувачів повною та достовірною бухгалтерською інформацією та актуалізує вирішення ряду методичних, технологічних, технічних і організаційних питань. Правильний вибір альтернативних варіантів, що містяться в нормативних документах та закріплюються в обліковій політиці, суттєво впливає на показники діяльності підприємства, а саме на порядок визначення собівартості, податку на прибуток.

В загальному нормативне регулювання бухгалтерського обліку амортизації поділяється на декілька рівнів: міжнародний, національний та рівень підприємства (рис. 1).

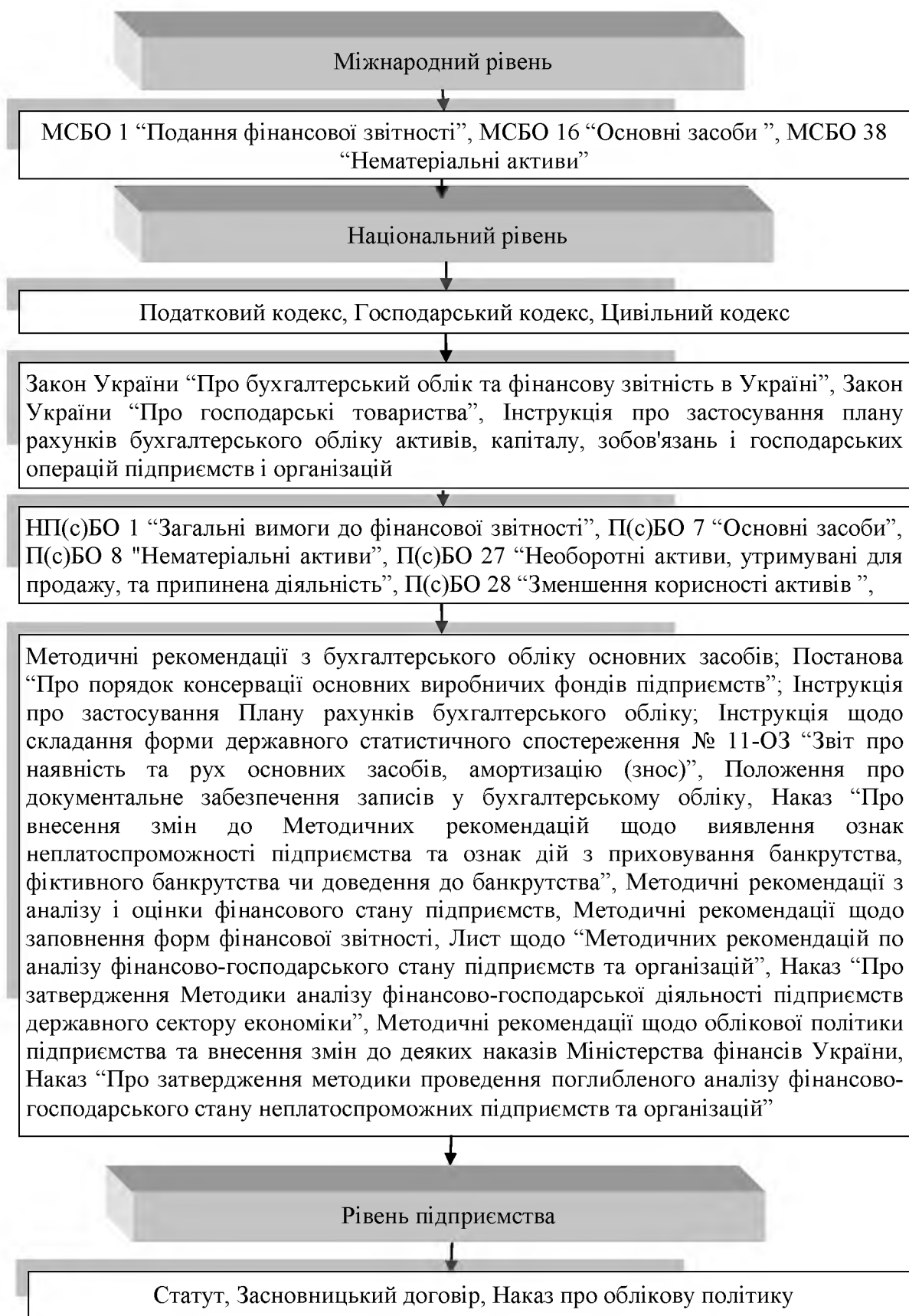

Рис. 1. Рівні нормативно-правового регулювання амортизації

Проблема гармонізації підходів до нарахування зносу необоротних активів є досить актуальною та досліджується науковцями і практиками – економістами понад десять років, з набранням чинності Положень

(стандартів) бухгалтерського обліку 7 “Основні засоби” і 8 “Нематеріальні активи”. Проблемними питаннями залишаються підходи до визначення об’єкта амортизації; вартості, яка амортизується; строків експлуатації необоротних активів; методів нарахування амортизації та пов’язані з цим процесом питання.

Підґрунтям для визначення основних організаційних моментів ведення обліку на підприємствах та організаціях, у будь-якій країні, є документи нормативно-правового характеру, де закріплені відповідні норми права суб’єктів господарювання.

Основною метою нормативно-правового регулювання бухгалтерського обліку в Україні є встановлення єдиних для всіх підприємств правил його ведення, які гарантують і захищають інтереси користувачів фінансової звітності і визначення перспектив та основних напрямків удосконалення його з урахуванням загальноприйнятих у міжнародній практиці принципів і стандартів [1].

Аби забезпечити достовірність і повноту інформації нормативне регулювання бухгалтерського обліку здійснюється на різних рівнях.

Міжнародний рівень визначає загальні принципи, засади та рекомендації, щодо облікового відображення амортизації в країнах світу, які їх застосовують. Національний рівень встановлює вже більш детальні положення, закріплені державою в нормативних актах (державна встановлює перелік альтернатив або чітко регулює деякі питання бухгалтерського обліку). На рівні підприємства в обліковій політиці закріплюються альтернативи, вибрані ним для задоволення власних інтересів, тобто ті положення, які б не суперечили наданим в законодавстві альтернативам, та визначаються чіткі норми обліку амортизації.

За даними рис. 1. видно, що держава регулює лише деякі аспекти обліку амортизації, залишаючи при цьому широкий спектр варіативності, що надає можливість власникам обирати оптимальний альтернативний варіант, враховуючи специфіку суб’єкта господарювання, що забезпечить досягнення поставленої мети.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Амортизація необоротних активів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://knowledge.allbest.ru/audit/d-3c0a65625a3ad78a4c43b88421206d36.html>*

**Зельман Лілія Василівна, магістрантка,
Снігур Христина Анатоліївна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

ФОРМУВАННЯ ЛАНЦЮГІВ СТВОРЕННЯ СПОЖИВЧОЇ ЦІННОСТІ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Протягом тривалого періоду суб’єкти господарювання не приділяли належної уваги питанню формування споживчої цінності. Ще півстоліття тому